

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อให้ลูกมีค่าต่อการยกย่องเช่นเดียวกับท่าน ลูกๆ ในเวลานี้สร้างสมการยกย่องของพ่อ

คำถาม: ด้วยคำพูดใดที่ผู้คนบนหนทางบักติร้องเรียกหา และจดจำพระเจ้า ผู้เป็นที่รักด้วยความรักอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ก็ตาม?

คำตอบ: พวกเขาเรียกร้องเรียกหาและจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก พูดว่า: โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำเพียงท่านเท่านั้นและตัดโยคะของสติปัญญาออกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงสติปัญญากับท่านเท่านั้น! พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ดังนั้น จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! หน้าที่แรกของลูกคือจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก

โอม ซานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด (ผู้ที่ชื่อ *ยัม* ร่างกายมาใช้) เวลานั้นที่นี้และอธิบายให้กับลูกดวงวิญญาณอยู่ในร่างที่แสนหวานที่สุด: พ่อเข้ามาในร่างที่เก๊ธรรมดาๆ พ่อมาและสอนลูกๆ มากมาย ท่านอธิบายแก่ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา พ่อแน่นอนอธิบายให้แก่ลูกบราห์มินโดยผ่านปาก ท่านจะอธิบายให้แก่ใครอื่นใด? ท่านพูดว่า: ลูกๆ ลูกเคยเรียกหาพ่อบนหนทางบักติ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ทุกคนในบาร์ตและในโลกทั่วๆ ไปเรียกหาพ่อ เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธิ์ที่เหลือทั้งหมดได้อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ ควรเก็บไว้ในสำนึกของลูกว่ายุคทองและยุคเงินคืออะไรและยุคทองแดงและยุคเหล็กคืออะไร สติปัญญาของลูกมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยมว่าใครเคยปกครองที่นั่น เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นสติปัญญาของลูกก็ควรมีความรู้เช่นเดียวกัน อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ควรมีความรู้ซึ่งพ่อให้กับลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกติดเทียมกับตัวพ่อเอง มีการยกย่องลูกๆ มากเท่ากับมีการยกย่องพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่การยกย่องมากกว่า จงพิจารณาเสมอว่าชีพบบากำลังสอนผ่านผู้นี้ เป็นดวงวิญญาณที่พูดกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง อย่างไรก็ตามเพราะผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้กำลังสอน อันที่จริงแล้วเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ลูกต้องกลับมาสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าลูกไม่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกลืมพ่อ เมื่อลูกถูกถามว่าเป็นลูกของใครลูกก็ตอบเขาไปว่าลูกคือลูกของชีพบบา มีคำถามใน *สมุดเยี่ยม* สำหรับแขกผู้เข้าชม (visitor's book): พ่อของคุณเป็นใคร? พวกเขาบอกลูกในทันทีถึงชื่อของพ่อทางร่างของเขา โอเค ถ้าเช่นนั้นชื่อของพ่อของดวงวิญญาณคืออะไร? บางคนก็เขียนชื่อของกฤษณะและคนอื่นก็เขียนชื่อของหนุมาน หรือพวกเขาเขียนว่าพวกเขาไม่รู้ โอ! ลูกรู้จักพ่อทางร่างของลูกแต่ลูกไม่รู้จักพ่อที่อยู่เหนือโลกผู้ที่ลูกจดจำในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ! ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: โอ พระเจ้า จงเมตตา! โอ พระเจ้า ให้บุตรชายกับเรา! ลูกร้องขอพระเจ้าใช่หรือไม่? เวลานี้พ่อบอกกับลูกถึงบางสิ่งที่ง่ายตายมาก เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างเป็นอย่างมาก จึงไม่มีความซาบซึ้งในมรดกของพ่อ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ผู้คนทำบักติเพื่อที่จะพบพระเจ้า การทำไพบูชา ยัญ ทำทาปาเซีย ทำทาน และทำบุญคือบักติทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้าเดียว พ่อพูดว่า: พ่อคือสามีของสามีทั้งหมด และพ่อของพ่อทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้า พ่อ อย่างแน่นอน เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อ แม้ว่าพวกเขาพูดถึงดวงดาวที่แสนมหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พวกเขาพูดถึงสิ่งนี้โดยไม่มีความเข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้เลย ลูกไม่แม้กระทั่งรู้จักดวงวิญญาณ และดังนั้นลูกจะรู้จักพ่อของดวงวิญญาณได้อย่างไร? ผู้ที่อยู่บนหนทางบักติมีนิมิต บนหนทางบักติพวกเขาสร้างชวาลิงกัมที่ใหญโตเพื่อที่จะกราบไหว้บูชา เพราะถ้าพวกเขาแสดงรูปที่เป็นจุดก็จะไม่มีใครสามารถเข้าใจได้เลย เหล่านั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ผู้คนพูดว่าพระเจ้านั้นมีรูปเป็นแสงที่ไม่สิ้นสุดและคงอยู่ตลอดไปนิรันดร์ พวกเขาพูดว่าท่านมีรูปทรงที่ใหญ่มาก ผู้ที่เป็นของลัทธิบราห์ม สมมติพูดว่าพระเจ้านั้นคือแสง ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสับสน ลูกบางคนแม้กระทั่งถามว่า: บาบา เราควรจดจำใคร? เราได้ยินว่าท่านเป็นมิลิงกัมที่ใหญ่ และท่านได้รับการจดจำในรูปนั้น เวลานี้ เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร? โอ! แต่ลูกดวงวิญญาณคือจุดและพ่อก็คือจุดเช่นกัน ลูกเรียกหาดวงวิญญาณนั้นและดังนั้นท่านจะมาและนั่งที่นั่นอย่างแน่นอน นิมิตทั้งหมดที่ผู้คนเห็นบนหนทางบักติก็เป็นเพียงแค่บักติเท่านั้น พวกเขาไม่กราบไหว้เพียงแค่หนึ่งเดียว แต่พวกเขาทำให้มากมายเป็นพระเจ้า ผู้ที่ทำบักติผู้ที่เฝ้าแต่กราบไหว้จะเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? ถ้าหากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง แล้วเขาจะกราบไหว้ใคร? พวกเขาทำบักติต่างๆ มากมายหลายประเภท พ่ออธิบาย: ลูกๆ อย่าคิดว่าลูกจะอยู่อีกหลายปี เวลานั้นนี้ใกล้เข้ามามากแล้ว จงมีศรัทธาว่าบาบาต้องทำงานของการก่อตั้ง ผ่านบราห์มา พ่อเองพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกผ่านผู้นี้ ได้จดจำกันมาว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นโดยบราห์มา พวกเขาไม่รู้ว่าโลกใหม่เรียกว่าเป็นดินแดนของวิษณุ สิ่งนี้หมายความว่า รุปรวมของวิษณุปกครองอาณาจักรที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าวิษณุคือใคร ลูกรู้ว่าบราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นรูปรวมของวิษณุและหล่อเลี้ยงอาณาจักรนั้นในฐานะที่เป็นลักษมีและนารายณ์ การก่อตั้งผ่านบราห์มาและแล้วลักษมีและนารายณ์บำรุงรักษาดินแดนของวิษณุ นั่นคือ สวรรค์ ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อคือมหาสมุทรของความรู้ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ

ของละครนี้ พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าธุรกิจของพ่อคืออะไรนั้นก็จะเป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ลูกชำระสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในโลก พ่ออาจมีลูกสามหรือสี่คนและหนึ่งในนั้นอาจมีตำแหน่งที่สูงขึ้นขณะที่คนอื่นอาจมีตำแหน่งที่ต่ำมากที่นี่ พ่อกำลังสอนธุรกิจของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีสุทธิต่างไร ให้เป้าหมายนั้นกับทุกคน ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! พวกเขาบันทึกลงไปไม่กี่อย่างผิด ๆ ว่าพระเจ้ากฤชณะพูดกิตะ ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่มีตัวตนและท่านอยู่เหนือการเกิด นี่คือการผิดหนึ่งที่พวกเขาได้ทำขึ้นมา เวลานั้นลูก ๆ กำลังกลายเป็นนายของดินแดนของกฤชณะ บางคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุลและคนอื่นจะกลายเป็นปวงประชา นี่เรียกว่าเป็นดินแดนของกฤชณะเพราะทุกคนมีความรักอย่างมากต่อกฤชณะ ลูก ๆ เป็นที่รักของทุกคนอย่างมากและลูก ๆ มีความรักต่อพ่อแม่ของเขามากด้วยเช่นกัน ความรักทั้งหมดของพวกเขาที่แจกจ่ายให้แก่ผู้คนมากมาย เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นร่างกาย จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ จงกลับมาเป็นสิ่งที่เปี่ยมด้วยดวงวิญญาณ! พ่อไม่มีตัวตน พ่อใช้ร่างกายนี้เพื่อที่จะอธิบาย พ่อไม่สามารถอธิบายสิ่งใดได้หากปราศจากร่างกาย ลูกมีร่างของลูกเองและบาบาต้องยึดร่างมาใช้ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อเองพูดว่า: พ่อนำร่างนี้มาใช้และสอนลูก ๆ เพราะลูกดวงวิญญาณผู้ที่กลับมาหาโมประธาน เวลานั้นต้องกลับมาหาโมประธาน พวกเขาร้องเพลง “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อมาชำระลูกให้บริสุทธิ์อย่างไร ลูกก็เช่นกันรู้ว่าจะมีเพียงต้นไม้เล็ก ๆ ของลูกเท่านั้นในยุคทอง ลูกจะไปสวรรค์แต่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของแผ่นดินอื่นใดคงอยู่ เพียงแผ่นดินบาร์ตเท่านั้นจะเป็นสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น มาและก่อตั้งสวรรค์ เวลานั้นคืออนรก ในแผ่นดินที่เก่าแก่โบราณของบาร์ตเท่านั้นที่เหล่าเทพเคยปกครองอยู่ พวกเขาไม่คงอยู่แล้ว วัฒนาและภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่ที่นั่น ดังนั้น นี่คือการของบาร์ต สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้คนของบาร์ตใดเลยที่บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายและไม่มีแผ่นดินอื่นเลยในเวลานั้น เวลานั้นมีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ผู้คนของบาร์ตได้กลับมาคิดโง่ในศาสนาและการกระทำของเขา พวกเขาเรียกกฤชณะว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เขาเคยน่าเกลียดจริง ๆ มีการกล่าวกันว่า กฤชณะถูกกัดและเขาจึงกลับมาที่น่าเกลียด เขาคือเจ้าชายของยุคทอง ดังนั้น เขาจะกลับมาที่น่าเกลียดได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้กระทั่งพ่อแม่ของกฤชณะเวลานี้กำลังศึกษาเล่าเรียน ศรีกฤชณะได้รับการจดจำในฐานะที่เขาสูงส่งกว่าพ่อแม่ของเขา ไม่มีการจดจำชื่อของพ่อแม่ของเขา โดยทั่วไปพ่อแม่ผู้ที่ให้กำเนิดแก่ลูกเช่นนั้นก็ควรจะน่ารักด้วยเช่นกัน แต่ไม่เลย การยกย่องทั้งหมดเป็นของราเตและกฤชณะ ไม่มีการยกย่องพ่อแม่ของเขา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ความรู้คือกลางวันและบดคือกลางคืน ผู้คนเฝ้าแต่ลุ่มลุ่มคลุกคลานในความมืดของเวลากลางคืน เวลานั้นได้อธิบายกับลูกแล้วว่าลูกอยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ อธิบายกับใคร ๆ ว่า: พวกท่านคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวเป็นเวลาครึ่งวงจร ทุกคนจดจำท่านในหนทางของบดและดังนั้นพวกเขาทั้งหมดคือคู่รักใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รักอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจดจำท่านด้วยความรักอย่างมากมาย โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำท่านผู้เดียวและจะตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากทุกคนและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญากับท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยร้องเพลงนี้ แต่ลูกไม่รู้ว่ามีรศอะไรที่ลูกจะได้รับจากพ่อ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: จงกลับมาเป็นสิ่งที่เปี่ยมด้วยดวงวิญญาณ! นี่เป็นหน้าที่แรกของลูก ๆ ที่จะจดจำพ่อ บุตรชายจดจำพ่อของเขาอยู่เสมอ และบุตรสาวจดจำแม่ของเธอ พวกเขาเท่าเทียมกัน บุตรชายก็เข้าใจว่าเขาคือทายาทของพ่อของเขา ลูกสาวไม่ได้คิดเช่นนั้น เธอจะสำนึกว่าเธอต้องจากบ้านของพ่อแม่และไปอยู่บ้านของพ่อแม่สามีของเธอ เวลานั้นลูกมีบ้านของพ่อแม่ที่ไม่มีตัวตนและมีตัวตน ผู้คนเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จงเมตตา! ขจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! ปลดปล่อยเรา! เป็นผู้นำทางของเรา! อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็ยังไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้ พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นทั้งหมด ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ของทุกคน ถ้าผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถให้คุณประโยชน์กับพวกเขาเองแล้วเขาจะให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? ที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างแผ่วตัว ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของพระเจ้า ผู้เป็นเพื่อน ใช่หรือไม่? นี่คือการสนทนาระหว่างยุคเหล็กและยุคทองและลูกต้องข้ามไปสู่อีกฟากหนึ่ง พระเจ้าคือพ่อ ท่านคือเพื่อนด้วยเช่นกัน ท่านด้วยเช่นกันที่เล่นบทบาทของแม่ พ่อ และครูด้วย เพราะลูกมีนิมิตที่นี่ ผู้คนพูดว่ามีนิตพิเศษที่นี่ แม้กระทั่งผู้ที่ทำบดตัวอย่างแรงกล้าก็มีนิมิต มีผู้ทำบดที่จงรักภักดีมากมาย พวกเขาพูดว่า: จงให้นิมิตแก่ฉัน! มิฉะนั้นแล้วฉันจะตัดคอของฉัน! และแล้วพวกเขาก็มีนิมิต นั่นเรียกว่าบดตัวอย่างแรงกล้า ไม่มีเรื่องของบดตัวอย่างแรงกล้าที่นี่ มากมายมีนิมิตขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พ่อถือกุญแจไปสู่นิมิตที่สูงส่ง พ่อได้ให้นิมิตแก่อรชุนด้วยเช่นกันใช่ไหม? “มองดูการทำลายล้างนี้! เวลานั้นมองดูอาณาจักรของลูกเอง! เวลานั้นจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้!” เวลานั้นลูกเข้าใจว่าใครคือวิษณุ ผู้ที่สร้างวัดไม่รู้สิ่งนี้ การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นด้วยวิษณุ สัญลักษณ์สี่แขนคือสองแขนของผู้ช่วยและอีกสองแขนคือของผู้หญิง รูปที่เป็นคู่ของวิษณุเป็นตัวแทนของลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด ไม่มีใครมีความรู้ใดๆทั้งของชีพบาบาหรือวิษณุเลย แรกเริ่มมีแรงดึงดูดของบาบาและมากมายก็เคยมา มีผู้คนเต็มสนามหน้าบ้านทั้งหมดในตอนเริ่มต้น ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่

ฝ่ายปกครองก็เคยมาด้วยเช่นกัน และแล้วมีการต่อสู้เกิดขึ้นในเรื่องความบริสุทธิ์และพวกเขาก็เริ่มถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรถ้าหากไม่มีเด็กเกิดมา นั่นคือกฎสำหรับประชากรโลกที่ต้องเพิ่มขึ้น พวกเขาเริ่มพูดในกิตะที่พระเจ้าพูดว่า “ต้นธาราคือศัตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้น” พวกเขาเริ่มพูดว่า: จงให้ความรู้ทั้งสามและภรรยาร่วมกัน ไม่ใช่ให้เพียงหนึ่ง อย่างไรก็ตามจะให้ได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองมาพร้อมกัน แม้เมื่อมีการความรู้แก่ทั้งสองพร้อมกัน คนหนึ่งอาจจะรับแต่อีกคนหนึ่งอาจจะไม่รับ ใครจะสามารถทำอะไรได้ถ้าสิ่งนั้นไม่อยู่ในโชคของพวกเขา? คนหนึ่งกลายเป็นหงส์และอีกคนหนึ่งยังอยู่อย่างเป็นนกกระสา ที่นี้ลูกบราห์มินสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกคือลูกๆ ของชีพบบา ลูกจะไม่มีความรู้ในสวรรค์แม้กระทั่งเมื่อลูกจะอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกก็จะมีรูปร่างนี้ ความรู้นี้หายไปพร้อมกับร่างกาย เวลานี้ลูกมีความรู้ที่บาบาผู้เดียวกำลังสอนลูก เวลานี้การแสดงนี้กำลังจะจบและนักแสดงทั้งหมดปรากฏตัวที่นี้ บาบาก็เช่นกันมาที่นี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ยังอยู่ข้างบนก็เฝ้าแต่ลงมาเรื่อย ๆ เมื่อพวกเขาลงมาจนหมด การทำลายล้างจะเกิดขึ้นและพ่อจะพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ทุกคนต้องกลับบ้าน โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต้องถูกทำลาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำธุรกิจเดียวกันกับพ่อ ซึ่งเป็นการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ให้เป้าหมายของการจดจำพ่อและการกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน
2. คงความซาบซึ้งว่าชีวิตบราห์มินี่สูงส่งยิ่งกว่าชีวิตของเหล่าเทพ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคนอื่นและจดจำผู้ที่เป็นที่รักเดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีโชคที่ยิ่งใหญ่ และเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรโดยการเข้าใจความเป็นมิตร (company) และมิตรร่วมทางชีวิต (Companion)

ตามละครมีเพียงลูกดวงวิญญาณจำนวนน้อยนิดเท่านั้นผู้ที่ได้รับความเป็นมิตรของบราห์มินี่สูงส่ง ซึ่งสามารถทำให้ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ความเป็นมิตรของบราห์มินี่แท้จริงเป็นของสภาพของการใต้เต้าพัฒนา พวกเขาไม่มีความเป็นมิตรใดเลยที่จะพาพวกเขาให้หยุดลง ผู้ที่คงอยู่ในความเป็นมิตรที่สูงส่งเสมอและผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก โดยการพิจารณาว่าพ่อผู้เดียวเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพวกเขา คือผู้ที่มีโชคอย่างยิ่งใหญ่

คติพจน์: การทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในสภาพที่เต็มไปด้วยพลังคือการอยู่ในสันโดษ

*** โอม ชานติ ***